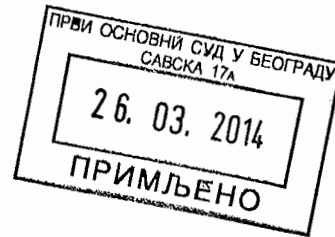

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж2 461/14
Дана 12.03.2014. године
Б Е О Г Р А Д, ул. Немањина бр. 9

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Оливере Анђелковић, председника већа, Гордане Петковић и Славке Михајловић, чланова већа, са судијским помоћником Ружицом Ђ. Јовановић, записничарем, у кривичном поступку против окривљеног Томислава Ђорђевића и осталих, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у продуженом трајању из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чл. 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о жалбама окривљених Ђурђе Прице и Томислава Ђорђевића и браниоца окривљеног Томислава Ђорђевића, адвоката Зденка Томановића, изјављеним против решења Првог основног суда у Београду Ки бр. 11477/13, Кв бр. 228/14 од 6.02.2014. године, на седници већа одржаној дана 12. марта 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ жалбе окривљених Ђурђе Прице, Томислава Ђорђевића и браниоца окривљеног Томислава Ђорђевића, адвоката Зденка Томановића, изјављене против решења Првог основног суда у Београду Ки бр. 11477/13, Кв бр. 228/14 од 6.02.2014. године, као неосноване.

Образложење

Побијаним решењем, Први основни суд у Београду се огласио стварно ненадлежним за вођење кривичног поступка против окривљених Томислава Ђорђевића, Дубравке Ђорђевић, Ђурђе Прице, Маје Штегер, Саше Крајиновића и Мирјане Лагатор Шебек, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву, у продуженом трајању из члана 234. став 3, у вези са ставом 1. КЗ у вези са чл. 33. и 61. КЗ, по захтєву за спровођење истраге јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт бр. 162/11 од 2.03.2011. године, измењеног актом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт бр. 162/11 од 30.05.2013. године, а чије заступање је преузео јавни тужилац Првог основног јавног тужилаштва у Београду, актом Кт бр. 12341/13 од 13.12.2013. године. Одређено је и да се по правноснажности побијаног решења списи доставе Вишем суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Против наведеног решења, жалбе су изјавили:

-окривљена Ђурђа Прица, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да другостепени суд ожалбено решење стави ван правне снаге са обавезном инструкцијом да јој се “прецизирани” захтев за спровођење истраге уручи у складу са законом,

-окривљени Томислав Ђорђевић, због повреде права на правично суђење, са захтевом да му се уруче измењени акти јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт бр. 162/11 од 30.05.2013. године, поднесак јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Ктр I бр. 2484/13 од 25.06.2013. године, поднесак јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Ктр I бр. 2484/13 од 7.08.2013. године и акт јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду Кт бр. 12341/13 од 13.12.2013. године, уз напомену да ће жалбу бити у могућности да у потпуности изјави тек након што се упозна са садржајем напред наведених докумената. Такође, захтева да му се обелодане акти тужилаштва у свакој фази поступка који по захтеву тужилаштва надлежни суд против њега води, а да Апелациони суд у Београду наведено решење стави ван правне снаге;

-бранилац окривљеног Томислава Ђорђевића, адвокат Зденко Томановић, због битне повреде поступка, погрешне примене закона, кршења Устава Републике Србије и међународног права, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи поднету жалбу и укине побијано решење и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Одлучујући у смислу члана 401. став 1. ЗКП, Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа на којој је размотрио спис, испитао побијано решење у смислу члана 401. ста 5. ЗКП, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалбе су неосноване.

Пазећи на своју стварну и месну надлежност у складу са чланом 37. став 1. ЗКП, а у вези са чланом 7. став 1. тачка 2. Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова, који се примењује од 1.01.2014. године, првостепени суд је правилно поступио кад се, с обзиром на то да предметно кривично дело према опису у захтеву за спровођење истраге и приложеном материјалу спада у надлежност Вишег суда, огласио стварно ненадлежним и одредио да се по правноснажности његове одлуке списи доставе Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

У прилог напред наведеном говори одредба члана 2. ЗКП, као и одредбе о последици повреде одредаба о стварној надлежности, које према члану 368. став 1. тачка 6. ЗКП представљају апсолутно битну повреду одредаба кривичног поступка, о којој, у смислу члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП, и суд који одлучује о

жалби мора да води рачуна по службеној дужности. Сем тога, обавезу поштовања законских правила о стварној надлежности налаже и члан 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, који у оквиру права на правично суђење, у ставу 1, јемчи да свако, има право да “о кривичној оптужби против њега” одлучује суд образован на основу закона.

По оцени овог суда изјављеним жалбама се фактички не оспорава да је за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, одредбом члана 7. став 1. тачка 2. Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова установљена стварна надлежност Вишег суда, већ се, указивањем на то да окривљенима првостепени судови (најпре Виши суд у Београду, а потом и Први основни суд у Београду) нису доставили акт Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт бр. 162/11 од 30.05.2013. године о измени захтева за спровођење истраге, износе аргументи који су без утицаја на законитост и правилност побијаног решења

Такође, ни жалбени наводи браниоца окривљеног Томислава Ђорђевића, адвоката Зденка Томановића о томе да овај окривљени у смислу члана 234. КЗ у вези са чланом 112. став 5. КЗ нема својство одговорног лица, будући да власник предузећа више не спада у круг лица која се по закону имају сматрати одговорним лицима, због чега према окривљеном Ђорђевићу треба обуставити поступак, не доводе у питање стварну надлежност Вишег суда у Београду, нити су као такви релевантни за оцену стварне надлежности. Наведене аргументе бранилац окривљеног може истицати пред судом у даљем току истраге, чија је сврха, сходно члану 241. став 2. ЗКП, прикупљање доказа и података који су потребни да би се могло одлучити да ли ће се против окривљеног подићи оптужница или обуставити поступак.

Са изнетих разлога, а на основу члана 401. став 3. ЗКП одлучено је као у изреци овог решења.

Напред наведене одредбе ЗКП (“Службени лист СРЈ” број 70/2001, 68/2002, “Службени гласник РС” број 58/2004, 85/2005, 115/2005, 46/2006, 49/2007, 122/2008, 20/2009, 72/2009, 76/2010) примењене су на основу члана 603. ЗКП (“Службени гласник РС” број 72/2011, 101/2011, 121/2012, 32/2013, 745/2013), који прописује да ће се истрага која је на дан почетка примене новог законика (1.10.2013. године) у току, довршити по одредбама старог законика.

Записничар
Рујица Ђ. Јовановић с.р.
ОМЈ/РЂЈ

Председник већа-судија
Оливера Анђелковић с.р.

